

Lentedoden

Sytze Bottema

Het is april, lente en zoals gebruikelijk loopt alles weer uit. Het gaat goed met de natuur. In Corpus den Hoorn kom ik een bestelauto tegen. De achterdeuren staan open, de bak staat helemaal vol met bloeiende Kaapse viooltjes, het is duidelijk voorjaar. Wat is de natuur toch mooi.

In het Hoornse Diep drijft alweer het eerste toompje van elf schattige, net uitgekomen eendjes. Alles zit er op en er aan, klein snaveltje, heldere oogjes en rappe beweginkjes. Met hun moeder, een 'raszuivere kruising' met witte borst, zijn ze vanaf de kant in het diepje gesprongen. De eerste lentedoden die ook de eerste lentedoden zullen zijn. Ze leven maar één dag, eendagskuikens in de meest strikte zin. De tropisch hardhouten beschoeiing maakt het voor wezens die - nog - niet kunnen vliegen onmogelijk om uit het water te klimmen.

Over dat tropisch hardhout was enige tijd geleden nogal wat te doen. Nederland gebruikte per hoofd van de bevolking veel meer tropisch hardhout dan zijn buurlanden. Gelukkig kon de toenmalige staatssecretaris dat wel verklaren. Wij verbruikten in feite niet meer tropisch hardhout per inwoner dan inwoners van andere landen. Het verschil zat hem er in dat andere landen te weinig kanalen aanlegden of hun ooit gegraven kanalen slecht onderhielden, dat wil zeggen met tropisch hardhout beschoeiden. Deze verklaring is op zich voldoende maar er zijn mijns inziens

nog sterkere argumenten. Immers, het tropisch hardhout wordt ingezet voor kanalen die vaak een wezenlijk onderdeel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur, de natuurlijke ruggegraat van Nederland. Het zou misschien te ver gaan om te zeggen dat het Noord-Willemskanaal speciaal gegraven werd ten bate van de Ecologische Hoofdstructuur maar veel scheelt het niet. Zo'n kanaal mag dan wel een knelpunt in de natuuroptiek lijken maar dat is door mitigerende maatregelen op te heffen en zo kan het functioneren als een ecotunnel. (Dit kan ik met H.B.S.-b niet bedenken, ik heb het uit het Natuurbeleidsplan).

Het tropisch hardhout wordt daarmee op een wel heel bijzondere wijze ingepast en dient daarmee de Ecologische Hoofdstructuur. Het is een natuurontwikkeling die met recht tot de Nieuwe Natuur gerekend mag worden! Maar er is meer. Het is overbekend dat de tropische regenwouden buitensporig geëxploiteerd zo niet weggeëxploiteerd worden. Rücksichtslos wordt het bos gekapt door de eigenaren en door financieel draagkrachtigen uit andere gebieden, zoals wij, opgekocht. Door dat hout weer in de grond te zetten, dragen wij in niet geringe mate bij tot de risicospreiding van dergelijk bos. Sterker nog, als het regenwoud in het Amazone gebied geheel verdwenen is, staat het er bij ons nog wel. Mogelijk slaat het aan, een grandioos vooruitzicht waarop wij mogen hopen. Daar hebben de kleine lentedoden dan niet tevergeefs aan meegewerkt. Nb